

De Ster

Verschiĳning van Christus aan Maria Magdalena
(Zie blz. 115)

1 April 1939

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

44e Jaargang — No. 7

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f1.— per half jaar en f2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliché's verboden

FRANKLIN J. MURDOCK
Redacteur

HARRY KRANENDONK
Assistent

JOHANNA A. RIET
Assistente

INHOUD

DE HEILAND ALS MENSCH EN GOD	door Oud. Stephen L. Richards	103
DE LENS DES TIJDS.	door Pres. Hugh B. Brown	106
VAN DE REDACTIE:		
HERSTELLING — OPSTANDING	door J. A. Riet	108
ZIJN MOEDER	door Irene McCullough	110
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING		114
BIJ DE VOORPAGINA.		115

CUNARD WHITE STAR

Expresdienst naar
AMERIKA

Grootste Passagiers-stoomschepen

Wekelijks meerdere afvaarten

Vraagt inlichtingen en passagietarieven bij de

ANGLO - CONTINENTALE TRANSPORT MIJ.

Meent 83 — Rotterdam

Telefoon 51189

„DE STER“

VAN 1938

is weder voltallig.

Laat deze INBINDEN in linnen band.

Een sieraad voor uw boekenkast.

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

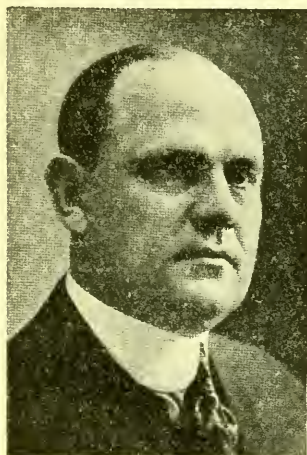
Telefoon 950 — Giro 79376

DE HEILAND ALS MENSCH EN GOD

door Oud. STEPHEN L. RICHARDS

(van den Raad der Twaalven)

HIER IS een man, geboren „in een veracht dorp, kind van een dorpsvrouw. Hij groeide op in een ander veracht dorpje. Hij werkte in een timmermans-werkplaats, tot Hij 30 jaar was en was toen drie jaar rondreizend prediker. Hij heeft nimmer een

Oud. Stephen L. Richards

boek geschreven. Nimmer bekleedde Hij een ambt. Hij bezat geen eigen huis. Hij had geen gezin. Hij bezocht geen college. Nimmer zette Hij Zijn voet in een groote stad. Hij reisde niet meer dan 300 K.M. van de plaats, waar Hij werd geboren. Hij verrichtte niet een der dingen, welke meestal met grootheid gepaard gaan. Hij had geen andere introductiebrieven dan Zichzelf. Hij had niets met deze wereld te maken, behalve de macht van Zijn goddelijk manzijn.

Hoewel nog een jonge man, keerde het getij der publieke meening zich tegen Hem. Zijn vrienden verlieten Hem. Een hunner verloochende Hem. Een andere verried Hem. Hij werd aan vijanden overgeleverd. Hij moest de bespotting van een rechtsverhoor ondergaan. Hij werd aan het kruis genageld tusschen twee dieven. Zijn moordenaars dobbelden om het eenig bezit, dat Hij op aarde had, terwijl Hij aan het kruis stierf en dat was Zijn rok. Toen Hij dood was, werd Hij afgenomen en in een geleend graf gelegd, zulks door het medelijden van een vriend.

Negentien eeuwen zijn gekomen en gegaan en heden is Hij het middelpunt van het mensche-lijk geslacht en de Leider van een grooten vooruitgang.

Ik heb het niet ver mis, wanneer ik zeg, dat alle legers, welke ooit opmarcheerden en alle oorlogsvloten, welke ooit werden gebouwd, en alle regeeringen, welke ooit in zitting zijn bijeengekomen, en alle koningen, die ooit hebben geregeerd, het leven van een mensch hier op aarde niet zoo machtig hebben beïnvloed als dit eenzame leven.”

Ik haal hier deze treffende hulde aan den Christus aan, geschreven door een man in Los Angeles, om den ongewonen aard en aard en schoonheid er van. U zult evenwel opmerken, dat ze een verklaring van gevolgtrekking en gevolg is zonder

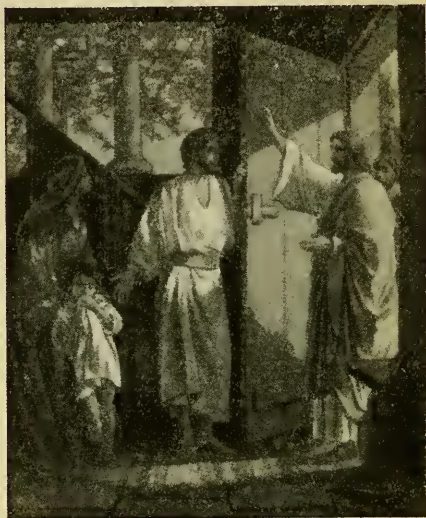
verderen uitleg, tenzij wellicht de gevolgtrekking van één woord, hetwelk toevallig werd gebruikt. Het is de verklaring van het buitengewone in dit leven, welke ik dezen Paaschtijd van bijzonder belang vind. De feiten zijn niet te weerleggen. Wat zijn de redenen?

Ten einde de redenen te vinden, moeten wij ons wenden tot het authentiek verslag van Zijn leven — wat Hij van Zichzelf zeide en dat, door Zijn vrienden geschreven. In deze verslagen vinden wij Hem aangeduid als de Heiland, de Verlosser, de Bemiddelaar, het Brood des Levens, het Levend Water, en het Licht der Wereld. Hij wordt eveneens genoemd de Koning der koningen, Heere der heeren, en de Eeuwige God. Wat is de aanleiding tot deze verheven benamingen? Moge niet de verklaring van dit onvergelyke leven liggen in de titels, welke Hij droeg?

Ik geloof, dat zulks zoo is en in de erkenning van de echtheid dier titels ligt de hoop der menschheid. Wanneer de wereld den Christus aanvaardt voor wat Hij was en is, zal ze zich niet over het wonder van Zijn leven verwonderen.

De eer aan Jezus bewezen, behelst de standaard der volmaking van het menschelijk leven. Vriendelijkheid, medelijden, verdraagzaamheid, genade, geduld, zachtheid in oordeelen, getrouwheid, rechtvaardigheid, oprechtheid en blijvende liefde zijn de christelijke deugden, welke aan het idealisme van het menschedom ten grondslag liggen. Deze en de onvergelykelijke opvattingen

van den goeden naaste, het aan anderen doen, wat men zelf gedaan wil zijn en het overvloedig leven — verliezen van het leven in het dienen van anderen, opdat Hij het moge redden — zijn de gezondste en waarste filosofieën in de gemeenschap der menschen en de weg tot geluk.

Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop, indien iemand Mijne stem zal hooren en de deur opendoen, Ik zal tot hem binnenkomen, en met hem avondmaal houden.

Deze schitterende bijdragen tot het menschelijk gezin, komend van het leven en de werken van den Meester en hoewel groot en schoon, moeten in deze erkenning, waarvan ik spreek, toch slechts worden beschouwd als bijproducten en afleidingen van de verheven dingen, welke waarlijk onze vereering en aanbidding gebieden. Jammer genoeg voor de wereld is het overgrootste deel der menschen geknielend voor het altaar der kenmerken en heeft

het gezag en de souvereiniteit van den Koning miskend.

Hiervan zien wij het duidelijk bewijs in de proclamaties en protesten van de clubs en vereenigingen en zelfs van de naties zelf, die de gezegden en de leerstellingen van den Heiland toepassen en onteigenen als hun leuzen, hun motto's en hun wachtwoorden tot den publieken gunst, terwijl zij in hun hart sceptisch, twijfelachtig en ontkenkend staan ten opzichte van Zijn ware plaats in het leven en de wereld.

Wij viëren thans een gebeurtenis in Zijn leven, welke oneindig veel grooter van beteekenis, verreikender en belangrijker in het leven des menschen is dan alle door producten voortgebrachte, hoe goed en schoon deze ook zijn, en waarvan ik gewag heb gemaakt. Wij viëren het belangrijkste feit in het leven van Christus, de opstanding uit het graf.

Als een man, begiftigd met groote en verheven wijsheid en een verreikend inzicht in het leven en karakter van den mensch, moge Hij de wereld Zijn veelbeteekende filosofieën en Zijn onvergelykelijke levensformule hebben gegeven. Doch als mensch kon Hij geen macht over den dood hebben gehad; Hij kon de dooden niet tot het leven hebben teruggeroepen; Hij kon niet uit het graf zijn verzezen. Het behoefde een God, om zulks te doen. Derhalve is Paschen, hetwelk het Nieuwe Leven na den dood voorstelt, terstond het onweerlegbaar bewijs van het Godschap van den Christus en eveneens het verheven en gewichtige product van Zijn leven.

Wanneer eenmaal toegegeven, dat deze gebeurtenis een feit is — echt en authentiek — volgt het overige in logische, onbetwistbare volgorde. Indien er een leven is na den dood, is de mensch iets meer dan een chemisch en materieel mechanisme. Er is iets in hem, dat niet van deze aarde is. Dat iets is bovennatuurlijk en er is een bovennatuurlijke wereld. De uiteindelijke bestemming is in die wereld. Het moet iets zijn, waarnaar men kan verlangen, omdat Christus, de Volmaakte, daarheen ging en er woont. Met Hem te zijn, zich in Zijn nabijzijn verheugen, te leven in een gemeenschap, welke overeenkomt met Zijn leeringen en waarover Hij presideert — dat is het einddoel in het leven, ten minste voor iemand, die de voornoemde gebeurtenis aanvaardt.

Waarom hebben de volkeren in al de jaren, welke er liggen tusschen de verkondiging van deze verheven begrippen en filosofieën en den huidigen dag, terwijl zij den Christus belijden, toch steeds gelogen, bedrogen, gestolen, gevochten en gedood? Hoe is het mogelijk, dat zij, met het voorbeeld van dit Volmaakte leven voor zich, Zijn leeringen immer hebben verdraaid en daardoor Hem gekruisigd, juist zooals de Joden in vroegere dagen? Kan het zijn, dat er een duivel is, een bestrijder van licht en waarheid, in de wereld losgelaten om de menschen aan te zetten tot hebzucht, oorlog en moord ten aanschouwe van verdraagzaamheid, het grenzenloos medelijden en de onuitsprekelijke liefde, welke deze Mensch onderwees?

(Zie vervolg blz. 112).

DE LENS DES TIJDS

door Pres. Hugh B. Brown

(Overgenomen uit *Millennial Star*).

„O God, dat de menschen wat duidelijker konden zien of minder hard oordeelen, waar zij niet kunnen zien.”

Aan het Congresverslag der Vereenigde Staten van Amerika, Januari 1939, is het volgende ontleend:

Mr. Pierce van Cregon: „Mijnheer de Voorzitter..... Ik heb een gedachte, welke ik het comité wil voorleggen en het heeft betrekking op iets, hetwelk in het Westen wordt gedaan, teneinde het steunvraagstuk op te lossen..... De ervaring uit het Westen, waarop ik wil ingaan, is het unieke en bewonderenswaardige verslag van een kerk.

De Mormoonsche Kerk, of Heiligen der laatste dagen, met het hoofdkantoor te Salt Lake City, Utah, heeft een ledental van ongeveer 1.000.000. Ze geven het voorbeeld van het zorgen voor haar werklooze leden, hetwelk zeer te prijzen is en alom bekend.

Het plan dezer Kerk is het zoeken naar werkzaamheden voor hun eigen leden en hun namen te onthouden aan de lijst der door den staat ondersteunden. Het plan diende overal te worden toegepast. De President der Kerk, Heber J. Grant, heeft verscheidene malen verklaard, dat geen goed lid der Mormoonsche Kerk op de steunlijsten diende te staan, waarschijnlijk denkend, dat dit hun moraal zou verwoesten, hun verlangen en ambitie om iets voor zichzelf te doen, zou verminderen. Deze organisatie heeft door haar

plaatselijke lichamen of stakes vele vergaderingen gehouden, en werk gezocht voor hen, die steun ontvangen of zich mettertijd voor steun zullen aanmelden. Ik heb persoonlijk enkele dezer vergaderingen bijgewoond en heb de organisatie naar mijn vermogen ondersteund, ten einde werk voor de leden te verkrijgen. Zoover ik weet, is dit de eenige religieuze organisatie, welke een waarlijk vastberaden poging onderneemt om het vraagstuk op te lossen. De Kerk slaagt er op wonderlijke wijze in haar leden bij de actieve levensaangelegenheden te doen aanpassen, zoodat ze niet van steun of liefdadigheid afhankelijk zijn. Ze heeft groote magazijnen, georganiseerde industrieën en doeleinden en coöperatieve plannen, welke zoowel deelnemers als waarnemers er van doeltreffend en aansporend voorkomen.

Mogen andere organisaties het voorbeeld van de Mormoonsche Kerk navolgen en een vast besluit nemen, dat zij, die onder den invloed hunner organisatie komen, op bevredigende wijze aan werk kunnen worden geholpen, opdat zij geld kunnen verdienen om voor zichzelf te zorgen.”

Hoe zelden worden groote mannen door hun tijdgenooten gewaardeerd of groote gebeurtenissen door de generaties, waaronder ze voorvallen. De lens des tijds is ingesteld op verre inzichten. Wij stervelingen zien slechts duidelijk, wanneer het voorwerp op juist en afstanden in den gezichts-

kring wordt gesteld. Hoevele bekende kunstenaars, musici, schrijvers, staatslieden, profeten hebben te kampen gehad met tegenwoord, armoede, tegenstand, vervolging en zijn tenslotte in eenzaamheid gestorven, terwijl hun juiste waarde slechts door latere generaties werd erkend en gewaardeerd? Hoevele kleine mensen, die als groot aan den horizon van hun tijden opdoemden, hebben zich in het licht der geschiedenis als dwergen geopenbaard.

De Romeinsche heerschers in de dagen van Christus werden gevreesd en gehoorzaamd, terwijl zij leefden als opperwezens geprezen, doch heden wordt er slechts aan hen gedacht vanwege de eerlooze rol, welke zij in het groote drama van het midden des tijds speelden. Hij, Die tot het kruis gedoemd werd, werd de groote figuur der gansche geschiedenis. Later besteed Nero de troon, terwijl Paulus in de kerker verbleef. Heden bezien wij Nero als een monster en Paulus als een der grootste mannen der geschiedenis.

Hoevelen van Holland's waardige zonen werden verworpen, bespot, verkeerd begrepen en tijdens hun leven verfoeid, terwijl het nageslacht monumenten voor hen opricht, wanneer de reguleerende lens des tijds het historisch licht er op werpt?

Ons juist inzicht wordt eveneens beoedeld door vooropgezette meeningen en opmerkingen. Wij vellen een haastig oordeel over de menschen en trachten dan onze bewering te bevestigen door de feiten te veronachtzamen en te weigeren, de waarheid te er-

kennen. Het is moeilijk, door de mist van vooroordeel, afgunst, trots, hebzucht en haat heen te zien. Zulk een aangeslagen bril, waardoor wij zien, verdraait en misvormt de feiten en doet waarheid een bespottig zijn.

Zullen de menschen immer de levende profeten blijven steenigen, terwijl zij voor de dooden monumenten oprichten? Wie zijn de groote mannen van heden, wier namen in de geschiedenis voortleven? Zijn zij het, die luidruchtig en uitbundig zijn, roekeloos in hun dwaze zucht naar macht, of zal de tijd de ware grootheid openbaren in enkel, wier tijdelijk werk wij verkeerd begrijpen en becritisieren?

Meer dan een kwart eeuw lang leden de Heiligen der laatste dagen in den staat New York en in aangrenzende staten vervolging op vervolging, welke hun uitdrijving ten gevolge had. Joseph Smith, de profeet, de meest vervolgd man van zijn generatie, werd beschimpt, verdreven, geslagen, gevangen gezet, valschelijk beschuldigd en ten slotte vermoord door kleine menschen, wier namen reeds lang zijn vergeten. Heden vragen enkele provincies van den staat New York, welke hem niet verdroegen, terwijl hij leefde, toestemming om hem tijdens de groote Wereldtentoonstelling te mogen gedenken. De tijd openbaart hem, zooals hij is. Een granieten monument verheft zich heden boven zijn geboorteplaats.

De Kerk, vervolgd en verdreven, in de naakte woestijen gejaagd, terwijl haar bezittingen werden verbeurdverklaard, haar leiders gevangen genomen; de

(Zie vervolg blz. 112)

1 APRIL 1939

VAN DE REDACTIE
HERSTELLING – OPSTANDING
BEWIJZEN VAN GOD'S MACHT

Tijdens deze April-maand herdenkt de gansche christenwereld een gebeurtenis, welke voor allen van zeer groot belang is. — De Heiligen der laatste dagen herdenken evenwel nog een ander gedenkwaardig feit. Hoewel wij in belangrijkheid het een niet voor het ander willen plaatsen, noemen we hier in de juiste volgorde de data, waarop de gebeurtenissen worden herdacht.

Op 6 April gaan de gedachten van de Heiligen der laatste dagen terug naar den tijd, waarop de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen georganiseerd werd, zulks slechts met een 6-tal leden.

En hiermede werd de Kerk van Christus op aarde hersteld met dezelfde autoriteit en volgens dezelfde organisatie, zooals deze in de vroegere dagen bestond.

Het spreekt vanzelf, dat „men” van deze organisatie — en onder dit „men” mogen wij verstaan allen, die op de een of andere wijze hebben getracht, Joseph Smith te beschuldigen van bedrog, misleiding, godslastering enz. — niet veel verwachtte en ze reeds ten doode gedoemd waande.

Wat kon men anders verwachten van een boerenzoon, die in onderwijs zijn tijdgenooten in vele opzichten ten achter was en van zijn familie, die dom genoeg waren, hun zoon en broer te gelooven? Weinig kon men vermoeden, dat achter dit alles een Leidende Hand,

een Hoogere Macht schulde; dat Joseph Smith niet op eigen initiatief handelde, doch zich liet voeren door de openbaringen, welke hij van God ontving.

Het geloof van de Heiligen in die dagen werd op zeer grooten proef gesteld. Zij hebben zeer veel beproevingen en vervolgingen moeten medemaken en bezaten werkelijk een bovenmenscheijk geloof, om ondanks alle moeilijkheden en strijd te kunnen vasthouden aan hetgeen hun leider hun onderwees. „Aan hun vruchten zult ge ze kennen” was weliswaar des Meesters uitspraak, doch toch scheen het, alsof de Kerk niet voor immer op aarde zou kunnen standhouden.

De Heiligen in deze dagen kunnen een gansch ander licht hierop werpen. Zij kunnen de ontwikkeling en den groei der Kerk vanaf haar aanvangspunt bestudeeren.

Evenals de vervolgers der Heiligen een 100 jaar geleden, waren er personen in de dagen van onzen Heiland, die dachten, door het nagelen van den Grooten Weldoener aan het kruishout, een einde te maken aan den schoonen invloed, welchen Hij op anderen door Zijn voorbeeld en leeringen had uitgeoefend.

Hoe kwam het dat deze eenvoudige Timmermanszoon, de Jongen, afkomstig uit een veracht dorpje, leeringen en levenslessen

kon bieden, welke tot op dezen tijd door alle eeuwen heen zijn blijven klinken als waarheden, waardoor het mensddom een overvloediger leven kan genieten.

Slechts drie jaar heeft Hij gepredikt, eenvoudige mannen als Zijn volgelingen geroepen, op zeer nederige wijze tot het gewone volk gesproken, en toch gaven Zijn handelingen en toespraken den oversten en hooggeplaatsten onder het volk voortdurend aanleiding, zich bezorgd te maken over de eer en onderscheiding, welke zij onder het volk genoten, doch die door den eenvoud en nederigheid van dezen Nazarener geheel werden overschaduwd.

Hij onderwees het volk als „Machthebbende” en niet als schriftgeleerde, zegt Mattheus ons. En dit verklaart de grootheid Zijner zending. — Hij was de Zoon van God, Die Zich naar deze aarde had begeven, om het mensddom God's wijze doeleinde met Zijn kinderen te verklaren, meer nog, om door Zijn dood het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen. — Vrijwillig ging Hij den dood in, niet omdat men Hem had gevangen genomen en Hij niet aan de macht der oversten had kunnen ontkomen. Jezus zelf verklaarde, dat Hij de macht bezat, het leven af te leggen en weder op te nemen. — Hij heeft het leven afgelegd en velen waren daarvan getuige. De gansche aarde beefde bij Zijn dood, ze treurde als het ware om het heengaan van God's Zoon.

Vol vertwijfeling bleven Zijn discipelen achter, niet wetend, wat te doen. Doch in hun droefheid

vergaten zij hetgeen zij zoovele malen uit Zijn mond hadden vernomen, n.l. dat Hij hun geen weezen zou laten; dat zij den Trooster zouden ontvangen, doch eveneens, dat Zijn dood niet het einde was. Wellicht hadden zij Hem niet goed begrepen, konden zij Zijn woorden niet ten volle verklaren, waren zij niet geheel overtuigd van de mogelijkheid, dat de Heiland uit het graf zou opstaan. Toch mogen we dit feit op 9 April gedenken.

Na deze gebeurtenis, welke werd gevolgd door het verschijnen van den Heiland aan Zijn discipelen zelf, was alle twijfel verdwenen. — Nu wisten ze, welk zendingswerk hun te doen stond, dat zij Christus moesten prediken en Dien gekruisigd en van twijfelmoedige volgelingen veranderden zij in vurige verkondigers van des Heeren zaligheidsplan. Hiervoor verdroegen zij vrijwillig vervolgingen, mishandelingen, beledigingen en gingen ze zelfs den dood in.

Het was voor dezelfde reden, waarvoor de Heiligen een honderd jaar geleden hun beproevingen gelaten wisten te dragen: het was de overtuiging, de wetenschap, dat de dood het einde niet is.

Daarom is deze maand een tijd van blijdschap en dankbaarheid en een tijd, waarin we meer dan ooit te voren gevoelen, wat het Evangelie van den Heiland in het leven van den mensch kan be teekenen.

Dat dit mogelijk is, hebben het voorbeeld van des Heeren volgelingen in Zijn dagen, alsmede de getrouwheid van [de Heiligen in deze laatste dagen duidelijk aangetoond. - J. A. Riet.

ZIJN MOEDER

door Irene McCullough.

Maria trok haar lange gewaad dichter om zich heen. De onvriendelijke wind scheen vastbesloten, zijn tanden tot zelfs in haar beenderen te laten door-dringen.

„Ik moet me haasten”, zeide ze half snikkend, „Hij zal denken, dat ook ik Hem heb verlaten.”

De vermoeide voeten verhaastten den tred voor een oogenblik, doch sleepten zich dan weer traag voort. De heuvel scheen zoo steil en de lastige wind deed al wat hij kon om haar tegen te houden. De laatste drie jaren van verdriet en smart hadden de sporen op Marie achtergelaten.

Ter dood veroordeeld, Hij, Die haar nimmer één hard woord had gegeven, Die de liefde zelf was, Die haar van alle mogelijke zorgen had gevrijwaard, ging thans den dood tegemoet. Wat moest ze zonder Hem doen? Wie zou er nu voor haar zorgen? Hij had haar gezegd, flink te zijn en ter wille van Hem moest ze flink zijn.

Hoe goed herinnerde ze zich nu de woorden van den engel, die tot haar kwam, voor Hij geboren werd.

„Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden, En zie, gij zult bevrucht worden en eenen Zoon baren en zult Zijnen naam heeten Jezus. Deze zal groot zijn en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden.”

Ja, en Hij was de Zoon des Allerhoogsten en eveneens haar Zoon.

Een beverige, doch besliste hand sloeg den langen witten sluier van

voor haar hemelsch gelaat terug.

Broeders, zusters en vrienden mogen Hem verlaten, maar ik niet. Zij schamen zich, zijn bevreesd, Hem als de hunne te erkennen. Hoe vaak peinsde ik, wanneer ik Hem in slaap wiegde, over de wonderlijke dingen, welke er tijdens Zijn geboorte plaatsvonden. De Wijzen, de Schaapherders en bovenal de goede Simeon van Jeruzalem, wien beloofd was, dat hij den dood niet zou smaken, totdat hij den Zoon van God gezien had. Hoe nam hij mijn kleinen lieveling in zijn armen en terwijl de tranen hem langs zijn oud en gerimpeld gelaat liepen, riep hij uit: „Nu laat Gij, Heere, Uwen dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord; want mijne oogen hebben Uwe zaligheid gezien.” Zij waren allen nu heengegaan, maar ze wist zeker, dat zij Hem niet zouden hebben verlaten.

Wederom verhaastten de vermoeide voeten hun tred, doch slechts voor een oogenblik. Het rotsachtige pad maakte het zoo moeilijk te loopen en het voortdurend stijgen deed haar naar adem snakken.

„God, geef me kracht om snel te loopen”, bad ze, „ik moet niet te laat zijn, Hij moet weten, dat ik me niet voor Hem schaam. Hij is onschuldig, Hij is de waarheid zelf, God, sta mij dit laatste verzoek toe, ik kan Hem niet verlaten”.

De met tranen gevulde oogen waren smeekend hemelwaarts gericht.

„Ik moet er aankomen, voor het te laat is.”

Het scheen, alsof de wind haar gebed had gehoord, want hij was of gaan liggen, of naar andere oorden gegaan. De eens vermoeide en pijnlijke voeten waren nu licht als de lucht, haar adem was kalm als de zomermorgen. De steile heuvel scheen nauwelijks steil meer en de ruwe plaatsen waren voor haar glad en effen.

Haar gelaat verhelderde, ze zou er op tijd aankomen. Het scheen, alsof de aarde onder haar voortsnelde, terwijl ze al hooger en hooger ging naar Hem, Dien zij liefhad.

Hoe goed herinner ik me nog de bruiloft te Kana, toen de wijn opraaakte, ik naar Hem zocht en vroeg, wat gedaan moest worden. Hij glimlachte en drukte vriendelijk mijn hand en al mijn vrees verdween. De vaten naast Hem werden op Zijn bevel vlug met water gevuld. Toen de vloeistof in de leege bekens werd geschonken, bemerkten allen, dat deze nieuwe wijn beter smaakte dan de eerste. Een wonder, zeiden ze, doch waar waren ze nu allen, die zich eens Zijn vrienden noemden! Zij hadden Hem allen verlaten, Zij schaamden zich allen.

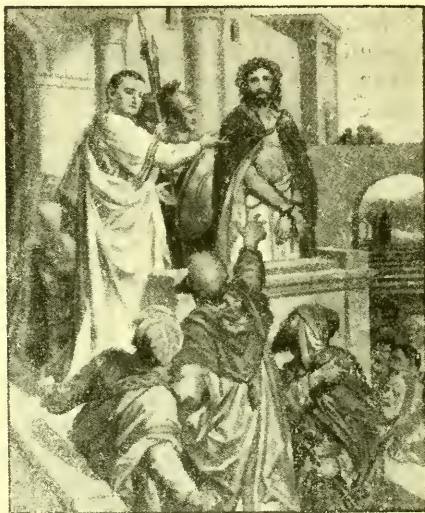
Het hoofd hief ze op. Ze was trotsch Zijn moeder te mogen zijn en de geheele wereld zou weten, dat zij, die Hem het eerst in haar liefderijke armen had gehouden, tot Zijn laatsten dag op aarde bij Hem zou zijn.

Zij kon nu de groote menigte zien en hun schreeuwen hooren.

„Kruist Hem, Kruist Hem en laat de schande op ons hoofd nederdalen”.

Een oogenblik was het, alsof de duivelsche kreten haar het bloed in de aderen deden stollen, toen hoorde zij een zin, welken Hij zoo vaak herhaald had, in haar vermoeid hoofd weerklinken.

„Nog een kleinen tijd zal Ik bij u blijven en dan ga Ik tot Hem, Die mij gezonden heeft.

En Pilatus zeide tot 'de Overpriesters en de scharen: „Ik vind geen schuld in dezen mensch.”

Gij zult Mij zoeken en zult Mij niet vinden en waar Ik ben, daar kunt gij niet komen”.

Zijn zending was bijna ten einde en Hij ging naar dien Vader, Die Hem zoo liefhad. De tierende menigte kon Hem nimmermeer beleedigen. Hij ging naar huis, naar Zijn eeuwig tehuis. Zij wist dit alles, doch oh, het was moeilijk, het einde voor oogen te zien en dat alleen.

(Zie vervolg blz. 113)

De Heiland als mensch en God

(Vervolg van blz. 105)

Ik weet zeker, dat het zoo is, of anders zouden de menschen en naties niet nalaten, zich te richten en te luisteren naar de vriendelijke uitnoodiging, de lieflijke voorschriften en de edele begrippen van den Heiland der wereld.

Ik kan niet gelooven, dat de mensch van nature wreed en vijandig is. Hij kan zoo niet zijn, wanneer Hij naar de gelijkenis van God geschapen is. Wij moeten echter toegeven, dat het vleesch zwak is en onderhevig aan verzoeking. De grootste en vaak overheerschende verzoeking van den mensch is macht, rijkdom en heerschzucht. De filosofie der wereld is zelfvoldoening. In tegenstelling hiermede is de filosofie van den Christus, geloof, altruïsme, broederlijke liefde en dienstbetoon. Het is arrogantie tegenover nederigheid.

Zal de wereld alzoo blijven voortgaan? Zekerlijk, totdat men den Christus aanneemt. Wanneer zal ze Hem aannemen? Slechts

wanneer de mensch voldoende geloof ontwikkelt, niet slechts Zijn leeringen en opvattingen bewondert of zelfs Zijn persoonlijkheid vereert, doch Zijn goddelijkheid en Zijn Heerschappij erkent en Zijn geboden gehoorzaamt.

Het is een lange en pijnlijke ervaring geweest, mijn vrienden, om dit de wereld te toonen. Het einde is er nog niet, doch ik vertrouw met millioenen van Zijn volgelingen, dat de tijd niet verre meer is, wanneer de menschen de lessen des levens zullen hebben geleerd, door den Meester-Leeraar zelf onderwezen, wanneer het hart zal worden beroerd en met goddelijk medelijden zal worden vervuld; wanneer ellende zal plaatsmaken voor vreugde; wanneer vrede de plaats van oorlog zal innemen, zooals Hij heeft gezegd: „iedere knie zal buigen en iedere tong zal belijden, dat Jezus de Christus is”, de Vredevorst, de God dezer aarde. In die belofte ligt de hoop van het menschdom.

* * *

De Lens des Tijds

(Vervolg van blz. 107)

Kerk, het voorwerp van aanvallen door bevooroordeelde schrijvers, die hun pen in de vitriool van haat indoopt en een geheele bibliotheek voortbrengen door hun pogingen om te bewijzen, dat het bedrog is, heeft haar vijanden overleefd, heeft gedurende deze honderd jaar haar tocht voort-

gezet en heden wordt ze erkend als een der waarlijk vitale krachten in ons tijdelijk leven.

Wederom openbaart de onpartijdige tijd de juiste waarde en wijst in de zalen der roem de martelaren en de verworpenen van gisteren aan.

* * *

Tracht bij uw vrienden een „Ster“-abonnement te plaatsen.

Zijn Moeder

(Vervolg van blz. 111)

Zij was nabij den voet van den heuvel gekomen, zou ze op tijd zijn? Hij moest niet sterven, alvorens haar gelaat te hebben gezien. De booswichten traden terug, toen de kleine slanke figuur met hoog opgeheven gelaat zich tot het kruis doorwerkte. Zij durfden haar niet tegenhouden. Zij waren bang. Dat gelaat was meer van den hemel dan van de aarde.

Zij viel op haar knieën voor het kruis. Haar stil snikken deed de tengere figuur schokken, toen

plotseling de stem, die zij zoo goed kende, uitriep: „Vrouw, zie uw zone”. Sterke armen tilden haar van den grond.

En Jezus ging voort, zeggende: „Zie uw moeder”.

„Johannes de Geliefde” was daar.

Zij alleen kenden de groote beeltenis van Zijn dood.

„Ik ben de Opstanding en het Leven. Die in Mij gelooft, zal leven, al ware Hij ook gestorven.”

* * *

ZELFBEHEERSCHING

Het Priesterschap vraagt het bedwingen van den wil, ten einde de plichten te volbrengen, welke op de leden rust. Een bekend Psycholoog zeide: „De wil is een gewoonten-systeem. U kunt dit gewoonten-systeem natuurlijk versterken. Noem het wilskracht, als u wilt. Uw zelfbeheersching groeit door het beoefenen van een groot aantal keuzen van juiste handelingen. Door aldus zeer vele malen op de juiste wijze te handelen, ontwikkelt u dit gewoonten-systeem. Later zal dit zoo sterk worden, dat ze stellig alle gedachten, welke in tegenovergestelde richting zal voeren, zal verbannen.” Oud. Hubbard zeide: „Man zijn is heel wat; doch het is heerlijk om meester te zijn; meester van uzelf.” Salomo, de wijze koning zeide: „De lankmoedige is beter dan de sterke en die heerscht over zijnen geest dan die een stad inneemt.” (Spreuken 16:32) Vermijd massa-handelingen. Kweek juist oordeelen aan. Leer plezier voor werk op te offeren. Breng uzelf er toe, te doen, wat u moet doen. (Diakenen-jaarcursus).

Gaat u met de Pinksterdagen nog uit?
Natuurlijk, wij allen gaan dan naar de

ZENDINGS-CONFERENTIE
TE AMSTERDAM.

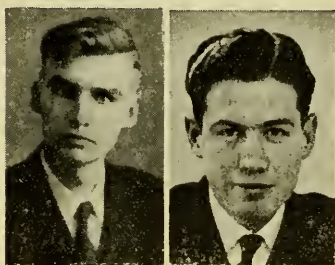
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Oud. Bert D. Isaac, die de laatste dertig maanden als zending heeft gearbeid, werd op 13 Maart j.l. eervol van zijn werk ontslagen, ten

Oud. de Waal Oud. Finlinson

Oud. Powell Oud. Nebeker

Oud. Buchanan Oud. Isaac

einde naar Spanish Fork, Utah, terug te keeren. Oud. Isaac heeft als zendingssecretaris gearbeid en den laat-

sten tijd als gemeentepresident te Den Helder.

Oud. Garth G. Nebeker, werd dienzelfden datum, na een zendingstijd van 28 maanden, eveneens eervol ontslagen, om naar Richfield, Utah, terug te keeren. Oud. Nebeker arbeidde de laatste maanden als districts-president van Utrecht.

Oud. B. R. Finlinson en Martin de Waal Jr., die sinds October 1936 in Nederland werkzaam waren, ontvingen eveneens een eervol ontslag. Oud. Finlinson was laatstelijk werkzaam als toeziend ouderling van het Haagsche district en zal naar Oak City, Utah, terugkeeren, terwijl Oud. de Waal, laatstelijk werkzaam in Rotterdam, naar Salt Lake City, Utah, zal teruggaan.

Oud. E. D. Buchanan, sinds December 1936 in Holland arbeidzaam, laatstelijk in de gemeente Utrecht, werd eveneens eervol ontslagen en vertrok naar Venice, Utah.

Wegens gezondheidsredenen ontving Oud. V. M. Powell, die acht maanden in Nederland zendingsarbeid heeft verricht, eervol ontslag, ten einde naar zijn tehuis in Provo, Utah, terug te keeren.

Aangesteld

Oud. J. H. DeLong zal Oud. Nebeker opvolgen als president van het Utrechtsche district.

Oud. J. M. v. Limburg heeft de plaats van Oud. Finlinson ingenomen als toeziend ouderling in het Haagsche district.

Overleden

De gemeente Rotterdam had in de week van 13—18 Maart j.l. enkele sterfgevallen te betreuren.

Op 17 Maart j.l. overleed zeer plotseling Oud. Jentje Borger, die de laatste 9½ jaar als president der Rotterdamsche gemeente had gearbeid en sedert Januari 1939 eervol van dit ambt werd ontheven.

Oud. Borger werd 28 Februari 1876 te Joure (Fr.) geboren en op 22 Dec. 1923 door Oud. C. Zappey

gedoopt. Sindsdien heeft hij zich immer een ijverig en plichtsgetrouw lid der Kerk getoond, die de hem opgedragen werkzaamheden met grooten ijver en nauwgezetheid heeft verricht.

Op 18 Maart d.a.v. overleed na ernstige ziekte zuster Aagje Trijntje Plaizier geb. Torenbeek. Zij werd 4 Januari 1908 te Harlingen geboren en op 25 Mei 1929 door Oud. H. C. Hiel gedoopt.

Als moeder van een gezin is haar heengaan voor de achterblijvenden een grooten slag.

Dienzelfden morgen werd eveneens weggenomen Willem Bob Riet, zontje van Daniel Evert Riet en Jannetje Riet geb. Klut. De kleine werd 14 November 1938 geboren en op 25 December d.a.v. door Oud. Jentje Borger ingezegend.

Wij gevoelen, wat deze verliezen voor de gemeente Rotterdam beteekenen en in het bijzonder voor de familieleden. Het is ons ernstig gebed, dat de Heere hen in hun droefheid zal troosten en de verzekering van een wederzien hun tot steun en kracht moge zijn.

Voorjaarsconferenties

Op 11 en 12 Maart werd de Utrechtsche conferentie gehouden, welke aanvang met een ambtenaren(essen)vergadering, waarna een ontspanningsavond werd gehouden. Na een Priesterschapsvergadering was de Zondagmorgen onder leiding van de Zusters-Hulpvereniging, terwijl na den morgendienst een doopvergadering werd gehouden, waarbij 5 personen werden gedoopt. Tijdens de middagbijeenkomst werden de doopelingen bevestigd. Zondagavond om 7 uur werd de laatste vergadering gehouden. Het onderwerp der conferentie „De verantwoordelijkheid van het tehuis voor godsdienstige opvoeding” werd door

* * *

vele sprekers en spreeksters alsmede Pres. F. J. Murdock duidelijk uiteengezet, terwijl door solo-, kwartet- en koorzang het muzikale gedeelte der conferentie werd verzorgd. In de morgenvergadering verzorgden de Zingende Moeders de tusschennummers.

Op 18 en 19 Maart d.a.v. hield het Groningsche district zijn conferentie. Na de ambtenaren(essen)vergadering werd door de Utrechtsche gemeente het tooneelspel „Kent gij het Boek van Mormon?” opgevoerd, welk spel bij alle aanwezigen een ernstigen indruk heeft achtergelaten.

Na een Priesterschapsvergadering om 9 uur, was de morgenbijeenkomst om half elf in handen van de Z.H.V. — Om 3 uur en des avonds om 7 uur werden nog twee vergaderingen gehouden. In de bijeenkomsten hoorde men van Pres. F. J. Murdock, plaatselijke leden, alsmede hoofdbestuursleden over hetzelfde onderwerp, dat ook in de Utrechtsche conferentie werd behandeld. Door kwartet- en trio-zang werden de bijeenkomsten opgeluisterd, terwijl in de morgenbijeenkomst de Zingende Moeders enkele liederen ten gehoor brachten. Treffend was in de middagbijeenkomst de solo van een jongentje van 9 jaar, lid der Leeuwardensche gemeente.

Rotterdamsche conferentie.

Op 15 en 16 April a.s. zal de voorjaarsconferentie van het Rotterdamsche district worden gehouden. De indeeling der bijeenkomsten zal dezelfde zijn als die der andere conferenties. — Zaterdagavond zal na de ambtenaren(essen)vergadering door het Rotterdamsche zangkoor de opera „Martha” worden opgevoerd. Wij verwachten alle leden van het Rotterdamsche district op deze conferentie.

BIJ DE VOORPAGINA

En als Jezus opgestaan was, des morgens vroeg, op den eersten dag der week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit welke Hij zeven duivelen uitgeworpen had.

Deze heengaande, boodschapte het dengenen, die met Hem geweest waren, welke treurden en weenden;

En als deze hoorden, dat Hij leefde en van haar gezien was, geloofden zij het niet.

Markus 16: 9-11.

NAAR NEW YORK

AFVAART VAN
HAMBURG - LE HAVRE - SOUTHAMPTON

De bekende Favorieten:

WASHINGTON

(A) 5 April—4 Mei

MANHATTAN

(A) 19 April—15 Mei

De Populaire „Presidenten“:

ROOSEVELT

(A) 13 April—10 Mei

HARDING

(A) 26 April—24 Mei

(A) Één dag later van Le Havre - 2 dagen later van Southampton

SLECHTS ÉÉN KLAS BEDIENING

Iederen Vrijdag van Londen direct naar New York.

Om den anderen Vrijdag van Liverpool via Belfast naar Boston en N.Y.

UNITED STATES LINES KANTOREN:

ROTTERDAM:
Atlantic-Huis,
Westplein

PARIJS:
10 R.Auber

LONDEN:
7 Haymarket,
38 Leaden hall str.

HAMBURG:
Ferdinandstr. 68